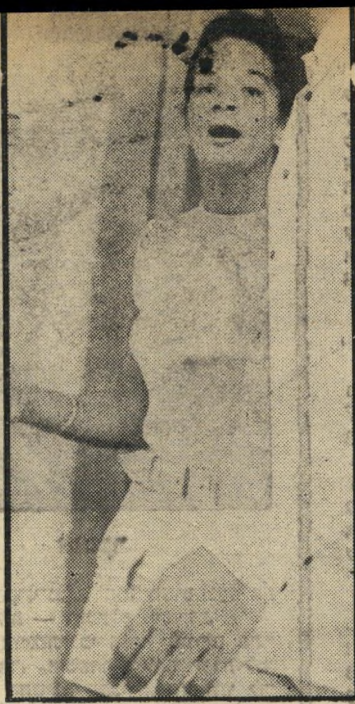

גם לזונה יש כבוד!

יצאנית כפון
— המשטרה הטרידה —

הבת שלי עוד לא יודעת שאמא שלה זונה. ביום שאחד החברים שלה בבית הספר גיגר לה "אמא שלך זונה", אני אש לח אותה לחוצלארץ, לאמריקה. שם נמצא האבא שלה."

אני חושבת שיש לי מול שהייתי אצל השופטת בן-עיתו. דבר ראשון, היא אשה, והיא מכינה אשה אחרת. אבל היא גם לא רק מסתכלת בספר של החוקים אלה מחפשת צדק — והיא הבינה שאפילו שוטר אסור לו ללגלג על זונה או לעשות רושם על החברה שלו בגלל זונה."

★★★
"השוטרים שדנו מיפשים!"

ני חושבת שאם המשטרה תפסיק לעשות צרות לזונות, יהיה לכולם הר"

★★★

"המשטרה שונאת אותי"

בכלל, המשטרה שונאת אותי. מאז המשפט הם עוצרים אותי כל יום, בשביל שוטטות. בשבת הלכתי עם החבר שלי לקולנוע סינרמה. אני אף פעם לא עובדת בשבת.

כשיצאנו מהקולנוע, הם עצרו אותנו. הר"אנו להם את הכרטיסים של הקולנוע, והר"אחי להם שאין לי כלי-עבודה ותקן — אבל זה לא שיכנע אותם.

הריב שלי עם המשטרה התחיל עוד לפני

כבודי של פרוצה אינו הפקר, אפילו אם בחרה במיקצוע זה, קבעה בשבוע שעבר שופטת-השלום התל-אביבית הדסה בן-עיתו, בפסק-דין מסתייע, בו זיכתה את פרידה בסוף, יצאנית ותיקה, מאשמת תקיפת-שוטר ובריחה ממעצר חוקי.

על נסיבות המיקרה עצמו, סיפרה השבוע, פרידה כפון ל"כתב "העולם הזה":

"אני כבר זונה יותר משבע שנים. אני מכירה את כל השוטרים ואת כל החוקמות שלהם, בכלל כבר ישבתי 15 חודשים בבית סוהר על זנות, ויש לי עכשיו תיק פתוח על סמים.

אבל את השוטר אפרים גינה, זה שהיה לי איתו את כל העניין לא הכרתי כשוטר. הייתי פוגשת אותו לפעמים, ברחוב ה"

חשבה בארץ: אביו, הד"ר א.ש. קולצ'ר, הוא אחד הפסיכיאטרים הידועים בישראל, מכהן כמנהל המחלקה הפסיכיאטרית בבית החולים תל-השומר.

בלית-ברירה הרימו אנשי הרשות טלפון, התקשרו עם יעקב ריינות, מנהל החברה הממשלתית לפיתוח עכו העתיקה.

רינות היה מעוניין, חקר את הצעיר, כי סיו היה סיפור מרתק: הסתבר, שבאחת מצלילותיו לשם דיג נתקל בספינה טבועה, אישם במיפרץ-חיפה, כשניים וחצי קילומטר יום מהחוף.

הספינה, שנמצאה בעומק של 50 מטר בר ערך, היתה כפי הנראה שייכת לצי של סולמאן פשה, יורשו של גיזאר פשה.

התותח הנדיר נלקח ש.ל.ל. טען אדם קולצ'ר: לא זו בלבד, על סיפונה של הספינה יש תותח-שלל נאפוליאיני.

טענה זו עניינה את אנשי החברה עוד יותר. כי למרות העובדה שבזמן המצור של נאפוליאינו על עכו, ב-1799, היו על חומות עכו ויפו עשרות תותחים כאלה — נותרו כיום לפליטה רק ארבעה מהם.

תחילה, לא רצו אנשי-החברה לשלם כוטר עבור התותח הפרטי. אך אדם העמיד אותם על טעוכם: אין מחובתי למסור את העתק קות אשר מצא לרשות ממשלתית כלשהי — מאחר ורק חפצים מלפני 1700 נחשבים, רשמית, לעתיקות.

אנשי-החברה בדקו — והגיעו למסקנה שהוא צודק, וכך אירע, שאחרי משאומתן מייגע, קיבל אדם קולצ'ר סך 800 לירות תמורת התותח הפרטי שלו.

בעיקבות תגלית זו החליטה החברה ה-ממשלתית לפתוח עכו העתיקה, לפתוח ב-חקר ימים מקיף במיפרץ, בעיקר בסביבות העיר עכו, כדי לגלות ולדלות עתיקות רבות ככל האפשר.

אולם גם אדם קולצ'ר ושאר דייגייה של עכו החלו במיבצעי-חקר פרטיים משלהם, ומדי יום ביומו צוללים במימי המיפרץ ב-תורם אחר עתיקות.

תערוכות

בובה

של חתיכות

עד איפה אפשר להיות צנוע? אם לרונ על-פי יריד המיורה — כוללת הבושה ה-ציבורית גם דוממים.

או לפחות דוממות. ביומיים הראשונים של פתיחת-היריד, הציגה חברת הלנקה, כי דוכן מיוחד, שורה שלמה של בובות-ראוה, המדגימות את תחנות-הסטרץ' של החברה. הבובות הן יפות, ונתון שלא היה צורך להבליט זכר מלבד התחנותים — לא לבשו חזיות.

לכאורה — בסדר גמור. אך כבר בערב היום הראשון התחילו להגיע התלונות ה-נועזות של אורח-היריד הדתיים, שראו בהצגת "בחורות מעורטלות" — ולו בחורות עשירות שעה — סקאנדל ציבורי.

ואוי לעיניים שכך רואות. בין קונות-הלנקה יש, כפי הנראה, דתיות. בערב היום השני כוסו הבובות בכדים, שהסתירו את חזן החשוף והמלאכותי, ואת תחנותיהן גם יחד.

ביום השלישי נעלמו הבובות כליל.

אומרת השופטת הדסה בן-עיתו בפיסק-דין שהוכיח כי רק אשה מסוגלת להבין אשה

ירקון, אבל תמיד הוא בציבילי. או לפני איוה שלושה חודשים ראיתי אותו עם חברה שלו, ועוד איוה חברה, יוצאים מבאר אמריקאי לגליזה, ברחוב אלנבי.

אני עמדתי עם עוד שתי חברות והיכינו לקליינטים. אמרתי לו שלום. או הוא אמר לי: "מה, אין עבודה הליה?"

התרגזתי עליו, למה ראיתי שהוא אמר את זה כדי לעשות רושם על החברה שלו. אמרתי לו: "לי אולי אין עבודה, אבל אם תעמיד את החברה שלך כאן, אני אסדר שהיא תרוויח איוה 200 לירות בהצי שעה."

גינה ניגש אלי, תפס אותי חזק בכתף, ואמר לי: "אני עוצר אותך."

כל הפנים שלו בערו מכעס. לקחתי את היד שלו, שהיתה על הכתף שלי, שררתי אותה חזק, וזקתי לו אותה וברחת.

★★★
אסור להגיד על זונה

לוישה ימים התחבאתי בבית ו-משטרה התברות שלי היו באות לספר לי כי המשטרה מחפשת אותי. רק אחרי שלושה ימים יצאתי לרחוב — וכמה זמן אחרי-כך, המשטרה עצרה אותי."

במשפט צעקה השופטת על השוטר, בכלל, לגינה היתה הופעה לאיפה, בבית משפט. כולם ראו שהוא שיקר, ואפילו התעודה הרפואית שהוא הביא על זה ש-שרטתי אותו, לא עזרה לו. בזמן ההפסקה הוא ישב בחזק, עם החברה שלו, והתמוזז כל הזמן. אחרי-כך החברה שלו ניגשה אלי ואמרה לי שהיא תעזוב אותו, בגלל ה-משפט.

שופטת בן-עיתו
— השופטת גערה

בה יותר טוב. זה בין כה וכה לא עוזר להם, כי השוטרים שלנו טיפשים. כשהם עוצרים אותנו, אנחנו שומעות במכשיר ה-אלחוט שלהם, איפה הם יהיו מחר, וכך אנחנו יודעות להסתתר מהם — זה השכל של המשטרה שלנו.

בכלל, מאו המיקרה עם השוטר הם עו-שים לי צרות. דוקא שיש עבודה, המס-טרה מחפשת אותנו, וכאשר אין, איאפשר לראות אף שוטר בכל הרחוב. לפני כמה ימים נסעתי עם עוד שלוש זונות בטקסי לחפש קליינטים. ניידת ראתה אותנו ונסעה אחרינו, ועצרה את הנהג. כאילו שהוא אשם במשהו.

במשטרה הם אמרו לנהג, כי הם יקחו לו את הרישיון ויעשו לו צרות אם הוא יקח זונות. בגלל זה הנהג, יצחק בן-גיא, אמר לנו לרדת מהטקסי. אני אעשה לנהג משפט בשביל זה, למרות שהוא טוען שה-משטרה אמרה לו לעשות את זה.

למשטרה לא יעזור שום דבר. אנשים ממ-שכים לבוא אלי, ומשלמים לי כסף. המול שלי — שאין לי סרטור. לכן כל הכסף הולך אלי. אני נונתת לחבר שלי רק איוה 20 לירות ליום."

דוכן התחנותים
צניעות מכאנית